

WICEPREZES
NAJWYŻSZEJ IZBY KONTROLI
WOJCIECH KUTYŁA

KRR-4101-01-02/2014
P/14/050

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

I. Dane identyfikacyjne kontroli

Numer i tytuł kontroli	P/14/050 – Nadzór nad funkcjonowaniem ferm zwierząt
Jednostka przeprowadzająca kontrolę	Najwyższa Izba Kontroli Departament Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Kontrolerzy	Dariusz Marszałek, główny specjalista kontroli państwowej, upoważnienie do kontroli nr 88398 z dnia 7 lutego 2014 r. (dowód: akta kontroli str. 1-2)
Jednostka kontrolowana	Główny Inspektorat Ochrony Środowiska, ul. Wawelska 52/54, 00-922 Warszawa
Kierownik jednostki kontrolowanej	Andrzej Jagusiewicz, Główny Inspektor Ochrony Środowiska (dowód: akta kontroli str. 5)

II. Ocena kontrolowanej działalności

Uzasadnienie
oceny ogólnej

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie¹ realizację zadań w zakresie nadzoru sprawowanego nad funkcjonowaniem ferm zwierząt w latach 2011–2013.

Wynik uzasadniają oceny częściowe oraz charakter stwierdzonych w badanym obszarze ustaleń.

Główny Inspektor Środowiska realizował zadania dotyczące nadzoru nad funkcjonowaniem ferm zwierząt w zakresie określonym przepisami ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji ochrony Środowiska². Wydawano wytyczne i zalecenia w zakresie zapewnienia prawidłowego nadzoru nad ww. fermami.

Inspekcja Ochrony Środowiska przeprowadzała kontrole podmiotów utrzymujących fermy zwierząt oraz współdziałała z innymi inspekcjami w zakresie nadzoru nad tymi fermami.

¹ Najwyższa Izba Kontroli stosuje 3-stopniową skalę ocen: pozytywna, pozytywna mimo stwierdzonych nieprawidłowości, negatywna. Jeżeli sformułowanie oceny ogólnej według proponowanej skali byłoby nadmiernie utrudnione, albo taka ocena nie dawałaby prawdziwego obrazu funkcjonowania kontrolowanej jednostki w zakresie objętym kontrolą, stosuje się ocenę opisową, bądź uzupełnia ocenę ogólną o dodatkowe objaśnienie.

² Dz. U. z 2013 r., poz. 686 ze zm. Zgodnie z art. 3, 3a i 4 ustawy, organami Inspekcji Ochrony Środowiska są: Główny i wojewódzki inspektor ochrony środowiska. Inspekcją kieruje Główny Inspektor Ochrony Środowiska będący centralnym organem administracji rządowej.

III. Opis ustalonego stanu faktycznego

1. Realizacja podstawowych zadań Głównego Inspektora Ochrony Środowiska w zakresie funkcjonowania ferm zwierząt

Opis stanu
faktycznego

Główny Inspektor Ochrony Środowiska (Główny Inspektor), ustalając ogólne kierunki działania Inspekcji Ochrony Środowiska, wydawał zalecenia i wytyczne w zakresie kontroli ferm zwierząt, zgodnie z art. 4a ust. 1 ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska. W okresie objętym kontrolą w Inspekcji Ochrony Środowiska, w zakresie kontroli ferm zwierząt, obowiązywały m.in. następujące regulacje wydane przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska:

- „Wytyczne dotyczące kontroli w instalacjach podlegających dyrektywie IPPC” – 2004,
- „Wytyczne dotyczące kontroli w instalacjach podlegających dyrektywie IPPC. Wytyczne Sektorowe. Chów i hodowla trzody chlewnej.” – 2005,
- „Wskazówki do przeprowadzania kontroli przez IOŚ–obszar rolnictwa” – 2006,
- „Wytyczne przeprowadzenia przez Inspekcję Ochrony Środowiska Ogólnokrajowego Cyklu Kontrolnego instalacji do intensywnego chowu trzody chlewnej o więcej niż 2.000 miejsc dla tuczników (powyżej 30 kg) oraz więcej niż 750 miejsc dla macior” – 2009,
- „Lista kontrolna dla chowu lub hodowli drobiu” – 2008 będąca elementem „Systemu Kontroli Inspekcji Ochrony Środowiska – opracowanego w ramach projektu PL0100 „Wzrost efektywności działalności Inspekcji Ochrony Środowiska, na podstawie doświadczeń norweskich”³.

Powyższe wytyczne oraz procedury, w tym listy kontrolne, nie były aktualizowane w latach 2011–2013.

W ww. wytycznych, kierowanych do Wojewódzkich Inspektorów Ochrony Środowiska, Główny Inspektor zawarł zagadnienia dotyczące m.in.: kontroli spełniania przez prowadzących fermy obowiązków wynikających z mocy prawa i określonych decyzjami, stosowania środków ograniczających oddziaływanie na środowisko, a także procedury ograniczania ryzyka związanego z eksploatacją instalacji. Przedmiotowe procedury zawierały m.in. listy kontrolne dotyczące zagadnień związanych z przestrzeganiem zasad ochrony środowiska, postępowania z nawozami naturalnymi, ściekami oraz odpadami na farmach trzody chlewnej i drobiu.

(dowód: akta kontroli str. 377)

Główny Inspektor monitorował przestrzeganie wymagań ochrony środowiska przez podmioty prowadzące fermy zwierząt wskazane w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 lipca 2002 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości⁴, m.in. na podstawie corocznej „Informacji o realizacji zadań Inspekcji Ochrony Środowiska” z wyodrębnionymi danymi o świniami, a także poprzez gromadzenie informacji dotyczących posiadania wymaganych pozwoleń zintegrowanych przez instalacje IPPC⁵, w tym ferm drobiu i trzody chlewnej.

³ Dalej także „System Kontroli”.

⁴ Dz. U. Nr 122, poz. 1055.

⁵ Instalacje IPPC – instalacje, których funkcjonowanie, ze względu na rodzaj i skalę prowadzonej w nich działalności, może powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (art. 201 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska - Dz. U. z 2013 r., poz. 1232 ze zm.).

Inspekcja Ochrony Środowiska sprawowała nadzór nad fermami trzody chlewnej, dla których wymagane były pozwolenia zintegrowane m.in. przez sprawdzanie posiadania pozwolenia zintegrowanego oraz pozytywnie zaopiniowanego planu nawożenia.

(dowód: akta kontroli str. 24-25, 44-83, 376-381)

W 2012 r. i 2013 r. – w związku ze zgłaszanymi interwencjami oraz na podstawie poleceń Ministra Środowiska⁶ – Wojewódzcy Inspektorzy Ochrony Środowiska przeprowadzali kontrole w zakresie przestrzegania wymagań ochrony środowiska przez podmioty utrzymujące fermy norek.

(dowód: akta kontroli str. 144-146, 178, 381)

Podlaski Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska wspólnie z Okręgową Stacją Chemiczno-Rolniczą w Białymstoku prowadził konsultacje w zakresie możliwości badania składników nawozowych w glebie⁷. Przedmiotowe badania, ze względu na ich odpłatność, nie były wykonywane. Pozostali Wojewódzcy Inspektorzy Ochrony Środowiska nie wnioskowali o przeprowadzanie odpłatnych badań przez Okręgowe Stacje Chemiczno-Rolnicze. Ilość zastosowanych nawozów naturalnych analizowana była przez Wojewódzkie Inspektoraty Ochrony Środowiska na podstawie prowadzonej przez fermę dokumentacji agrotechnicznej, tj. m.in. kart dokumentacyjnych pól oraz ilości wytworzonego nawozu naturalnego.

Wojewódzcy Inspektorzy Ochrony Środowiska nie wstrzymywali w drodze decyzji administracyjnej prowadzenia chowu lub hodowli zwierząt z powodu stosowania nawozów naturalnych niezgodnie z pozytywnie zaopiniowanym planem nawożenia.

(dowód: akta kontroli str. 343, 355)

Główny Inspektor przedstawiał Ministrowi Rolnictwa i Rozwoju Wsi uwagi do ustawy z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu, dotyczące zmian jej przepisów. Główny Inspektor zwracał uwagę, iż "analiza przepisów przedmiotowej ustawy oraz doświadczenia inspektorów Inspekcji Ochrony Środowiska przeprowadzających kontrole prowadzi do wniosku, iż kontrola przechowywania nawozów nie budzi żadnych wątpliwości, gdyż przepisy szczegółowo regulują warunki i sposób ich przechowywania, natomiast kontrola stosowania nawozów na gruntach rolnych dla Inspekcji Ochrony Środowiska nie jest jasno określona i budzi uzasadnione wątpliwości i trudności w realizacji tej części zadania określonego w art. 32 (ww. ustawy). Główny Inspektor wskazał, iż w art. 28 ust 1 określono zadania okręgowych stacji, z których można wnioskować, iż za właściwe do prowadzenia kontroli stosowania nawozów, nawozów oznaczonych znakiem „NAWÓZ WE” oraz środków wspomagających uprawę roślin na gruntach rolnych należałoby w ustawie wskazać okręgowe stacje chemiczno-rolnicze, m.in. ze względu na: wykonywanie przez nie badań jakości nawozów i środków wspomagających uprawę roślin; wykonywanie ekspertyz i wydawanie opinii o zasobności gleb, składzie chemicznym roślin, nawozów i środków wspomagających uprawę roślin oraz o prawidłowym stosowaniu nawozów i środków wspomagających uprawę roślin. Natomiast Inspekcja Ochrony Środowiska podczas kontroli może sprawdzać u kontrolowanego dokumenty w zakresie posiadania pozytywnie zaopiniowanego planu nawożenia.

⁶ Szczegółowe dane dotyczące monitorowania ferm zwierząt, w tym przeprowadzonych kontroli, zostały przedstawione w pkt 2 „Realizacja kontroli przez Inspekcję Ochrony Środowiska dotyczących funkcjonowania ferm zwierząt”.

⁷ Laboratoria WIOŚ nie posiadają akredytacji do badań gleby.

Powyższe propozycje nie zostały uwzględnione przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Główny Inspektor nie przedstawiał propozycji zmian w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska⁸ w zakresie dotyczącym kontroli ferm zwierząt.

(dowód: akta kontroli str. 146-175)

W dniu 29 marca 2007 r. Główny Inspektor zawarł z Głównym Lekarzem Weterynarii porozumienie o współpracy Inspekcji Ochrony Środowiska i Inspekcji Weterynaryjnej. Zgodnie z postanowieniami § 2 i § 3 ww. porozumienia, Główny Inspektor skierował do Wojewódzkich Inspektorów Ochrony Środowiska pismo przekazujące „Wytyczne do opracowywania porozumień pomiędzy organami Inspekcji Ochrony Środowiska i Inspekcji Weterynaryjnej na szczeblu wojewódzkim”. Zgodnie z informacją uzyskaną w trakcie kontroli „wszystkie wojewódzkie inspektoraty ochrony środowiska posiadały podpisane porozumienia z Inspekcją Weterynaryjną”.

Główny Inspektorat Ochrony Środowiska współpracował z Państwową Inspekcją Sanitarną poprzez wzajemną wymianę informacji o wynikach kontroli ferm. Współpraca z organami nadzoru budowlanego polegała głównie na kierowaniu przez Głównego Inspektora skarg i wniosków obywateli do właściwych Powiatowych Inspektorów Nadzoru Budowlanego.

Współpraca Wojewódzkich Inspektoratów Ochrony Środowiska z Okręgowymi Stacjami Chemiczno-Rolniczymi polegała na przekazywaniu informacji o wydanych opiniach do planów nawożenia oraz materiałów wykorzystywanych przy opracowywaniu raportu o stanie środowiska w danym województwie.

(dowód: akta kontroli str. 25, 84-95, 180-182, 189-276, 343-344, 347, 355, 358)

Ustalone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie nie stwierdzono nieprawidłowości.

Ocena częściowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie działalność w badanym obszarze.

2. Realizacja kontroli przez Inspekcję Ochrony Środowiska dotyczących funkcjonowania ferm zwierząt

Opis stanu
faktycznego

Zakres kontroli Inspekcji Ochrony Środowiska obejmował sprawdzanie wywiązywania się operatorów instalacji IPPC z obowiązków nałożonych w pozwoleniach zintegrowanych, planach nawożenia oraz wynikających z przepisów prawa.

W 2011 r. Inspekcja Ochrony Środowiska skontrolowała 139 instalacji tuczu trzody chlewnej (na 150 wymagających pozwolenia zintegrowanego), w 2012 r. 144 instalacje (na 149 wymagających pozwolenia zintegrowanego) i w 2013 r. 144 instalacje (na 145 wymagających pozwolenia zintegrowanego).

W 17 przypadkach Wojewódzcy Inspektorzy Ochrony Środowiska nie przeprowadzili kontroli ferm trzody chlewnej, m.in. ze względu na: remont (jeden przypadek), zmianę właściciela (dwa przypadki), wyłączenie z eksploatacji/brak prowadzenia hodowli (dwa przypadki), uzyskanie pozwolenia zintegrowanego w ciągu roku (trzy przypadki), toczące się postępowania w sprawie wstrzymania prowadzenia instalacji (dwa przypadki). W sześciu przypadkach, w 2011 r., jako przyczynę nie przeprowadzenia kontroli Wojewódzcy Inspektorzy Ochrony Środowiska wskazali brak nieprawidłowości w roku poprzednim.

⁸ Dz. U. z 2013 r. poz. 1232 ze zm.

W wyniku przeprowadzonych kontroli, Wojewódzcy Inspektorzy Ochrony Środowiska ustalili m.in., iż utrzymujący instalacje trzody chlewnej: nie posiadali pozwolenia zintegrowanego (18 przypadków), nie posiadali planów nawożenia (20 przypadków), nie przekazali w ustawowym terminie pozytywnie zaopiniowanego planu nawożenia (24 przypadki), nie prowadzili wymaganych pomiarów lub prowadziło je nieprawidłowo (46 przypadków), naruszyli warunki określone w pozwoleniu zintegrowanym (75 przypadków) oraz naruszyli przepisy w zakresie ewidencji odpadów (30 przypadków). Ponadto kontrolerzy ustalili 84 inne nieprawidłowości, w tym m.in. naruszenie warunków pozwolenia wodnoprawnego, nieterminowe przekazanie sprawozdania o odpadach, błędne wyliczenie opłat za korzystanie ze środowiska, przekazywanie wyników pomiarów obowiązkowych niezgodnie z obowiązującymi wzorami formularzy.

W związku z powyższymi nieprawidłowościami, Wojewódzcy Inspektorzy Ochrony Środowiska udzielili 130 pouczeń, nałożyli 64 mandaty karne, wydali 153 zarządzenia pokontrolne i 13 decyzji w sprawie wstrzymania użytkowania instalacji, złożyli dwa wnioski do organów ścigania.

(dowód: akta kontroli str. 23-83, 178, 183, 341-343, 350, 352, 381)

W latach 2011–2013, Inspekcja Ochrony Środowiska skontrolowała odpowiednio: 226 (spośród 616), 274 (spośród 647) oraz 233 (spośród 686) instalacji chowu i hodowli drobiu, które wymagały pozwolenia zintegrowanego.

W toku kontroli Wojewódzcy Inspektorzy Ochrony Środowiska ustalili m.in., że prowadzący instalacje: nie posiadali pozwolenia zintegrowanego (44 przypadki), nie posiadali planów nawożenia (15 przypadków), nie przekazali w ustawowym terminie pozytywnie zaopiniowanego planu nawożenia (33 przypadki), nie przeprowadzali wymaganych pomiarów lub prowadzili je w sposób nieprawidłowy (150 przypadków), naruszyli warunki określone w pozwoleniu zintegrowanym (214 przypadków), naruszyli przepisy w zakresie ewidencji odpadów (77 przypadków). Ponadto kontrolerzy Wojewódzkich Inspektoratów Ochrony Środowiska ustalili 190 innych nieprawidłowości, w tym m.in. naruszenie warunków pozwolenia wodnoprawnego, nieterminowe przekazanie sprawozdania o odpadach, błędne wyliczenie opłat za korzystanie ze środowiska, przekazywanie wyników pomiarów obowiązkowych niezgodnie z obowiązującymi wzorami formularzy. W związku z powyższymi nieprawidłowościami, udzielono 365 pouczeń, nałożono 125 mandatów karnych, wydano 396 zarządzeń pokontrolnych oraz 23 decyzje w sprawie wstrzymania użytkowania instalacji, złożono trzy wnioski do organów ścigania.

(dowód: akta kontroli str. 23-43, 50-83, 177, 182, 341-343, 350-351, 381)

Od dnia 2 stycznia do dnia 26 stycznia 2012 r. Wojewódzcy Inspektorzy Ochrony Środowiska przeprowadzili 32 kontrole, a w okresie od dnia 27 stycznia do dnia 6 lutego 2014 r. 37 kontroli ferm nerek. W odniesieniu do 32 ferm stwierdzono m.in. nieprawidłowości w zakresie prowadzenia ewidencji odpadów (3 przypadki) i gospodarowania odpadami (3 przypadki), brak wymaganych pozwoleń oraz innych uregulowań formalno-prawnych (16 przypadków), prowadzenie działalności

z naruszeniem warunków posiadanych decyzji (trzy przypadki), brak opłat za korzystanie ze środowiska (trzy przypadki), nieprzedłożenie marszałkom województw informacji dotyczących korzystania ze środowiska (pięć przypadków).

W związku ze stwierdzonymi naruszeniami wymogów ochrony środowiska:

- wydano 23 zarządzenia pokontrolne,
- nałożono 18 grzywien w drodze mandatu karnego,
- udzielono 14 pouczeń,
- skierowano 19 wystąpień do innych organów,
- wszczęto jedno postępowanie w sprawie wstrzymania użytkowania instalacji bez wymaganego pozwolenia,
- wydano dwie decyzje o wstrzymaniu użytkowania instalacji (jedna decyzja została następnie uchylona w całości i umorzona),
- wydano dwie decyzje o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej.

(dowód: akta kontroli str. 51-83, 144-145, 178)

Zagadnienia związane z oddziaływaniem produkcji zwierzęcej na środowisko nie były w Głównym Inspektoracie Ochrony Środowiska przedmiotem kontroli wewnętrznej i audytu wewnętrznego.

Zastępca Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, w zakresie planowania audytu i kontroli, poinformował m.in., że analiza ryzyka wykonywana na etapie planowania kontroli i audytu wewnętrznego w GIOŚ nie wykazała zagrożenia niewykonania zadań w tym zakresie.

Dyrektor Generalny w Głównym Inspektoracie Ochrony Środowiska wydał w dniu 31 grudnia 2010 r.⁹ zarządzenie, które określało proces zarządzania ryzykiem oparty o identyfikację i ocenę ryzyka. W celu standaryzacji identyfikacji ryzyka, w załączniku nr 1 do przedmiotowego zarządzenia określono kategorie ryzyka, a w załączniku nr 3 – arkusz identyfikacji, oceny oraz określania metody przeciwdziałania ryzyku w GIOŚ.

W analizie ryzyka do planu audytu na 2011 r., priorytet kierownictwa¹⁰ został określony na różnych poziomach dla obszarów działalności Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska, a w analizie ryzyka do planu audytu na 2013 r.¹¹ – na wysokim i jednakowym poziomie dla wszystkich 20 obszarów działalności GIOŚ.

Główny Inspektor wyjaśnił m.in., że „Kierownictwo nie zdywersyfikowało swoich priorytetów dla poszczególnych obszarów działalności GIOŚ na 2013 r., ujętych w analizie ryzyka przeprowadzonej na potrzeby opracowania rocznego planu audytu, gdyż wszystkie obszary ryzyka zidentyfikowane w ramach działalności Głównego Inspektoratu stanowią priorytet dla kierownictwa GIOŚ”.

Audytory zrealizowali: w 2011 – jedno zadanie audytowe, w 2012 r. – dwa zadania audytowe, w 2013 r. – cztery zadania audytowe.

(dowód: akta kontroli str. 4-16, 26, 96-142, 347, 351, 360-375, 377-378, 380)

⁹ Zarządzenie nr 14 „w sprawie zarządzania ryzykiem w Głównym Inspektoracie Ochrony Środowiska”.

¹⁰ Pojęcie używane w analizie ryzyka sporządzanej na rzecz audytu.

¹¹ Główny Inspektorat Ochrony Środowiska nie dysponował analizą ryzyka na 2012 r.

Zgodnie z systemem kontroli funkcjonującym w Wojewódzkich Inspektoratach Ochrony Środowiska, kontrole instalacji do chowu lub hodowli świń, o których mowa w pkt 6.8b i w pkt 6.8c załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 26 lipca 2002 r. były zaliczone do pierwszej kategorii ryzyka i powinny być kontrolowane w każdym roku. W 2011 r., na 137 ferm świń będących w ewidencji Wojewódzkich Inspektoratów Ochrony Środowiska kontroli nie przeprowadzono w sześciu fermach.

Zastępca Głównego Inspektora Ochrony Środowiska poinformował m.in., że „podczas corocznie przeprowadzanych przez GIOŚ naradach szkoleniowych (...) są omawiane zagadnienia prowadzenia nadzoru nad instalacjami wymagającymi pozwolenia zintegrowanego, w tym ferm trzody chlewnej i obowiązku prowadzenia corocznej kontroli wszystkich ferm trzody chlewnej (...)”. Podał również, że w 2011 r. nie skontrolowano sześciu ferm świń, gdyż kontrole przeprowadzone tam w roku poprzednim nie wykazały nieprawidłowości.

(dowód: akta kontroli str. 352, 377, 380)

Ustalone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie nie stwierdzono nieprawidłowości.

Ocena cząstkowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie działalność w badanym obszarze.

3. Skargi i wnioski dotyczące funkcjonowania ferm zwierząt

Opis stanu
faktycznego

W latach 2011–2013 do Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska wpłynęły 2.393 skargi i wnioski, z których 65¹² (2,7%) dotyczyło funkcjonowania ferm zwierząt. Najwięcej spraw (tj. ponad 52%) dotyczyło ochrony powietrza – w związku z zanieczyszczeniem substancjami zapachowymi oraz ochrony ziemi – w związku ze stosowaniem nawozów naturalnych.

W przypadku 15 spraw, skarżącym i wnioskodawcom udzielono odpowiedzi, sześć spraw przyjęto do wiadomości, a pozostałe 44 – przekazano do rozpatrzenia właściwym organom¹³.

(dowód: akta kontroli str. 188-338)

Ustalone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie nie stwierdzono nieprawidłowości.

Ocena cząstkowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie działalność w badanym obszarze.

IV. Uwagi i wnioski

Wnioski pokontrolne

Wobec niestwierdzenia nieprawidłowości Najwyższa Izba Kontroli nie formułuje uwag i wniosków pokontrolnych.

¹² Dziewięć skarg i 56 wniosków.

¹³ Samorządom, Powiatowym Lekarzom Weterynarii, Inspektorom Nadzoru Budowlanego, Wojewódzkim Inspektorom Ochrony Środowiska oraz Regionalnym Dyrektorom Ochrony Środowiska.

V. Pozostałe informacje i pouczenia

Prawo zgłoszenia
zastrzeżeń

Wystąpienie pokontrolne zostało sporządzone w dwóch egzemplarzach; jeden dla kierownika jednostki kontrolowanej, drugi do akt kontroli.

Zgodnie z art. 54 ustawy z dnia 13 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli¹⁴, kierownikowi jednostki kontrolowanej przysługuje prawo zgłoszenia na piśmie umotywowanych zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, w terminie 21 dni od dnia jego przekazania. Zastrzeżenia zgłasza się do Prezesa Najwyższej Izby Kontroli.

Obowiązek
poinformowania
NIK o sposobie
wykorzystania uwag
i wykonania wniosków

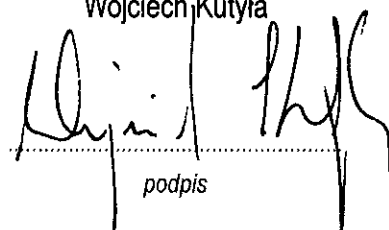
Zgodnie z art. 62 ustawy o NIK proszę o poinformowanie Najwyższej Izby Kontroli, w terminie 21 dni od otrzymania wystąpienia pokontrolnego, o sposobie wykorzystania ustaleń kontroli.

W przypadku wniesienia zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, termin przedstawienia informacji liczy się od dnia otrzymania uchwały o oddaleniu zastrzeżeń w całości lub zmienionego wystąpienia pokontrolnego.

Warszawa, dnia 26 maja 2014 r.

Wiceprezes
Najwyższej Izby Kontroli

Wojciech Kutyla

podpis

¹⁴ Dz. U. z 2012 r., poz. 82 ze zm.

